

тници; хіляды дыханія излязяхъ отъ прустове-ты и сво-
дове-ты на колебаемо-то зданіе; чудеса-та на ста-
рыя свѣтъ нікога не ся достигли до тоя пустый
споманъ.

Всѣкий вечеръ запалихмє одинъ голѣмъ огнь,
и ся заградывахмє съ одинъ плетъ отъ коры изди-
гваты на чєтыри колєве. Ако убияхмє нѣкожъ дивъ
куркъ (мисиркъ), нѣкой дивъ гълѣбъ, нѣкой фазанъ (1)
накачяхмє го прѣдъ заграденыя плетъ, на край едикъ
дълѣжъ вярлиа забита въ земѣ-тѣ, и оставяхмє
малкыя тоя добитѣкъ отъ довѣ да ся развѣва на вѣ-
тѣра, ядахмє маховини, кои-то ся зовѣтъ чѣрво отъ
стрѣмниа, захарєны коры отъ бѣтѣзъ и кукурузєны
абѣлѣкы, на кои-то сладчина-та є като на прасковѣ
и ягодѣ. Віно си правяхмє отъ чернѣ орѣхъ, отъ
русь (2) и яворъ (3). Нѣкога отивахъ да тѣрєя по-
мѣжду трѣстєве ты єдно растєніє съ дълѣкъ цвѣтъ
като ракчє, въ кое-то намѣрвахъ колко-то єдна чаша
быстра вода. Вѣсхваляхмє Божіа-тѣ Промысль, дѣто
вѣрху єдно тѣмко стѣбло на єдинъ цвѣтець бѣно
поставила єдинъ быстѣръ изворъ, помѣжду развѣде-
ны-ты лѣквы како тѣ є положила надѣждѣ-тѣ въ
дѣлобчинѣ тѣ на ранєны-ты сѣрдца отъ скѣрбѣ, и
както є направила да изиѣра добродѣтель-та отъ паз-
вѣ-тѣ на бѣднєсти-ты на живота.

(Шатєбріанъ).

(1) краснѣчко пѣтицє. (2) видъ дѣрво

(3) дѣрво.